

[Bækgaard.]

samfundsgrupper, altså også for folk i administrationen.

Lovforslaget betegner en nydannelse, og indebærer oprettelse af nye stillinger inden for statsforvaltningen. Derfor vil det for mig at se være gavnligt at erindre sig, hvordan udviklingen inden for administrationen har været i de sidste år.

I går blev det økonomiske sekretariats oversigt over statsfinanserne omdelt til folketingets medlemmer, og af tabel III. K. fremgår det, at statens lønudgifter er steget fra 3.137 mill. kr. i 1960-61 til 4.825 mill. kr. i 1963-64, en stigning på godt og vel 50 pct. i løbet af 3 år. Så kan man ganske naturligt give sig til at spekulere på, hvordan det vil blive f. eks. i 1965-66, når det lønefterslæb, som alle partier er enige om at tjenestemændene har til gode, kommer til udbetaling.

Nu ved jeg godt, at økonomisk set er lovforslaget i forhold til hele statsforvaltningen meget beskedent, idet udgifterne er anslået til 500.000-600.000 kr., men gennemføres lovforslaget i den nævrende skikkelse, bliver der oprettet nye tjenestemandstillinger, omend i beskedent omfang, som yderligere vil sætte stigningstakten i statens lønudgifter i vejret. Og da vi har erfaring for, at det er uhyre svært at nedlægge en tjenestemandstilling, når den først er oprettet, vil mit parti henstille til det udvalg, som forhåbentlig bliver nedsat, at undersøge muligheden for, at forvaltningshøjskolens kursus og virksomhed varetages af de i forvejen ansatte forvaltningstjenestemænd. Vi tror, det vil være en fordel, bl. a. fordi de tjenestemænd, som i deres praktiske arbejde har problemerne på nært hold, vil være fortrinligt egnede til at undervise ved kursus o.lign., som — godt fordelt ud over landet — kan være meget ønskelige. Selve administrationen må i lighed med lokalespørgsmålet kunne ordnes, uden at der af den grund behøver at være særlig kontordrift.

De uafhængige er altså indforstået med lovforslagets sigte, men da vi som sagt er betænkelige ved oprettelse af nye tjenestemandstillinger og også stiller os tvivlende over for, om lovforslagets økonomiske ramme kan holde, vil vi afvente lovforslagets videre behandling, før vi tager endelig stilling.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker for den meget venlige modtagelse, som det foreliggende lovforslag har fået, og jeg siger også tak for de betragtninger, der er gjort gældende; jeg tror, at ledelsen af forvaltningshøjskolen bør være opmærksom på en hel del af dem ved det videre arbejde, der skal udføres.

Til det ærede medlem hr. A. Chr. Andersen kan jeg sige, at vi i overensstemmelse med den foreliggende betænkning har fundet, at den form, som lovforslaget her har fået, var den rimelige, men det er for mig ikke afgørende, om der står lidt mere eller lidt mindre i selve loven, så det er jeg villig til at forhandle om.

Jeg anede hos det ærede medlem hr. Stæhr Johansen en lille smule kritisk indstilling over for dette, at lovforslaget først kommer nu. Det kan for så vidt være rigtigt nok, at man måske på et tidligere tidspunkt skulle have fremsat et sådant lovforslag og måske også på et tidligere tidspunkt i det hele taget have været i gang med dette arbejde; men jeg har altså ment, at det var rimeligt at gøre dette forsøgsarbejde, før vi skred til en egentlig lovgivning herom.

Jeg tror nok, jeg må erklære mig enig med det ærede medlem i, at man i det lange løb må regne med noget større udgifter til dette formål, hvis vi skal nå det, der er målet: at få en mere hensigtsmæssig, mere rationel og også billigere administration igennem denne efteruddannelse. Deraf følger, at jeg også er enig med det ærede medlem i, at det er penge, som vil være givet vel ud, og som måske — det har vi da lov til at regne med — kommer igen og måske kommer flerdobbelt igen igennem en bedre og forhåbentlig også en billigere administration.

Til det ærede medlem fru Grethe Philip kan jeg sige, at der ikke hidtil har været lederkursus, men som det fremgår af bemærkningerne, agtes der i 1964-65 sat sådanne 2 kursus i gang.

Jeg tror ikke, at jeg vil være i stand til på stående fod at imødekomme det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsens ønske om at sige, hvad der er nået gennem forvaltningsnævnets arbejde. Det er jo ikke det samme som, at der ikke er nået noget, men det kan være vanskeligt at improvisere en redegørelse derfor; men en sådan kan jo